

m i n t m á s o d f o k ú b í r ó s á g
.Pf. /2017/12. szám

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság dr. Zimányi Veraügyvéd (...) által képviselt **felperes neve** (...) felperesnek - dr. Solymosi Editügyvéd (...) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen **házasság felbontása és járulékai** iránt a ...i Járásbíróság előtt folyamatba tett perében ...n, ... napján szám alatt meghozott ítélet ellen az alperes részéről . sorszám alatt benyújtott és . sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét azzal hagyja helyben, hogy a felperes által fizetendő kereseti illeték összege 9.200 (kilencezer-kétszáz) Ft helyett - helyesen - 21.840 (huszonegyezer-nyolcszáznegyven) Ft, míg az alperes által fizetendő kereseti illeték összege 55.000 (ötvenötezer) Ft helyett - helyesen - 55.560 (ötvenötezer-ötszázhatvan) Ft.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 30.000 (harmincezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A feljegyzett 39.000 (harminckilencezer) Ft fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság ítéletével a peres felek x napján kötött házasságát felbontotta, a házasságukbólszületett "A" és a "B" utónevű gyermekek felett a szülői felügyeleti jogok teljes körű gyakorlására a felperes anyát jogosította fel. Kötelezte az alperest, hogy a kiskorú gyermekei után fizessen meg a felperesnek ..napjától kezdődően - havonta előre esedékesen minden hó 10. napjáig - havi 24.000 - 24.000 Ft, összesen 48.000 Ft gyermektartásdíjat. Az alperes gyermektartásdíj hátralékát 924.000 Ft-ban állapította meg, amelynek a megfizetésére havi 12.000 Ft részletfizetést rendelt el a folyamatos gyermektartásdíjon felül, azzal egy időben oly módon, hogy bármely részlet elmulasztása esetén az egész tartozás egy összegben esedékessé válik. Rendelkezett az előzetes végrehajthatóság kimondásáról. Szabályozta az alperes és a gyermekek között a kapcsolattartást az általános szabályok rögzítésével. Az alperes folyamatos kapcsolattartási joga gyakorlására minden páros héten péntek délután 17 órától vasárnap 18 óráig jogosult. Időszakos kapcsolattartásra a páros ünnepek másnapján, valamint a tavaszi, őszi és téli óvodai, iskolai szünetekben a szünetek első felében a kezdő nap 9 órától a zárónap 18 órájáig jogosult. A nyári szünidőben az alperes - a peres felek minden év május 31. napjáig történő megállapodása szerint - négy hét időtartamban jogosult

időszakos kapcsolattartási joga gyakorlására, eltérő megállapodásuk hiányában július, augusztus első és harmadik hetében, a kezdő nap 9 órájától a záró nap 18 órájáig. A házastársi közös lakás használatát megosztotta, oly módon, hogy a felperest az egyszerűsített vázrajzon szoba 1., míg az alperest a szoba 2. megnevezésű helyiség kizárólagos használatára jogosította fel, a többi helyiség közös használata mellett. Kötelezte az alperest, hogy három napon belül adja a felperes birtokába az osztott használati rend alapján az ingatlant, és az ingatlan bejárati kulcsait. Rendelkezett a „ és „ sorszámú ideiglenes intézkedés hatályon kívül helyezéséről. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 170.850 Ft szakértői költséget, és 55.000 Ft eljárási illetéket, míg a felperest 9.200 Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 300.000 Ft perköltséget.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az ítélet megváltoztatását és a közös kiskorú gyermekek szülői felügyeleti jogának gyakorlására való feljogosítását a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének a megállapításával, valamint az utolsó közös lakás tekintetében az alperest illető kizárólagos használat elrendelését. Sérelmezte a felperes javára megállapított perköltséget. A fellebbezését utóbb . szám alatt részletesen megindokolta, melyben a már előterjesztett fellebbezési kérelmein túlmenően másodlagosan kérte az őt terhelő gyermektartásdíj mértékének a megváltoztatását gyermekenként havi 15.000 - 15.000 Ft-ra, melynek figyelembe vételével kérte a hátralék csökkentését. Kérte az őt illető kapcsolattartás megváltoztatását oly módon, hogy csütörtök 18 órától hétfő reggel 8 óráig legyen jogosult a folyamatos kapcsolattartási joga gyakorlására, míg az időszakos kapcsolattartások közül a szent este szabályozását évenkénti váltásban kérte. A perköltség tekintetében kérte a felperes javára megállapított perköltség mellőzését, míg másodlagosan annak mérséklését. Álláspontja szerint a fellebbezéssel támadott ítéletben megállapított tényállás megalapozatlan. A megalapozatlanság körében lényeges, az ítéletre is kiható tények nem kerültek rögzítésre. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a házasság megromlásának okaként a külső kapcsolatot jelölte meg, holott ezt mindvégig vitatta és erre vonatkozóan bizonyíték sem állt rendelkezésre. Előadta, hogy az életközösség megszakadását követően a felperes semmilyen kapcsolattartást nem biztosított részére, nem engedett beleszólást a nevelési intézmények megválasztásába, a gyermekekkel kapcsolatos valamennyi döntésből kizárta és a gyermekeket ellene hangolta. A gyámhatósági iratok egyértelműen tartalmazzák, hogy a gyermekeivel való kapcsolattartás céljából kezdeményezett eljárás az ő kérelmére szűnt meg, mivel a felperes az eljárás hatására a kapcsolattartás kérdésében együttműködőnek mutatkozott, bár ígéreteit a későbbiekben nem tartotta be. Az elsőfokú bíróság nem rögzítette, hogy a felperes csak a hivatalos eljárások hatására biztosított kapcsolattartást a gyermekekkel. A felperesnek a kapcsolattartás akadályozása tárgykörében lényeges körülmények az eljárásban feltárára sem kerültek, és a felperest több alkalommal kellett ideiglenes intézkedéssel kötelezni a kapcsolattartásra. Sérelmezte, hogy csak az igazságügyi pszichológus szakvéleményből derült ki, hogy a felperes a gyermekeket jelentős számú mintegy 8 alkalommal vitte pszichológushoz, amelyről senkit sem tájékoztatott. Mindez azért is lényeges, mert a szakvélemény megállapította a gyermekek befolyásolását a szakértői vizsgálattal összefüggésben, de nem került feltárára, hogy a korábbi pszichológiai vizsgálatok mennyire alapozták meg a perbeli szakértői vizsgálati eredményt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az általa bejelentett tanúk kihallgatására tett bizonyítási indítványait mellőzte. Hangsúlyozta, hogy a felperes folyamatosan arra kényszerítette a gyermekeket, hogy őt keresztnévén, míg aktuális új élettársát apának szólítsák. Tévesen, illetve hiányosan rögzítette az elsőfokú bíróság a perben beszerzett igazságügyi szakértői véleményt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a lakáshasználat tárgyában a szubjektív oszthatatlanság körülményeit nem értékelte, holott arra maga a felperes hivatkozott, és minden folyamatban volt hivatalos eljárásban megerősítette, hogy nem kíván visszaköltözni, amiből az elsőfokú bíróságnak a végleges elköltözés szándékára kellett volna következtetni. Sérelmezte, hogy

az elsőfokú bíróság a perköltség tekintetében nem indokolta meg részletesen a döntését, nem értékelte a felperes perbeli magatartását, valamint azt, hogy a vagyoni kérdésekben peren kívül megállapodtak.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részének a helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Mindenekelőtt a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes az elsőfokú bíróság ítéletét a határidőben előterjesztett . számú fellebbezésével a szülői felügyeleti jog gyakorlásának rendezése, a felperest terhelő gyermektartásdíj fizetési kötelezettség és a lakáshasználat tárgyában támadta a perköltségre is kiterjedően. Az alperes részére az elsőfokú bíróság ítéletének kézbesítése - a . számú kézbesítési vélelem alapján - ... napján megtörtént. A Pp. 234. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés határideje a határozat közlésétől számított 15 nap, ezért a másodfokú bíróság kizárólag az alperes határidőben, a bírósághoz ... napján érkezett ... szám alatti fellebbezésében foglaltakat vizsgálta. Ebből következően az alperes utóbb, a bírósághoz ... napján érkeztetett ... számú fellebbezés indokolása elnevezésű beadványában az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását, az őt terhelő gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének a mértékét, illetve az őt illető kapcsolattartás szabályait már nem támadhatja, azt nem sérelmezheti. Ezért a másodfokú bíróság az alperes fellebbezését annak tartalma szerint a szülői felügyeleti jog rendezése, a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének a megállapítása, valamint az utolsó közös lakás használata körében, a perköltségre is kiterjedően bírálta el érdemben.

A tárgyalás berekesztését követően az alperes Pf.. szám alatti beadványában kérte a korábban már berekesztett fellebbviteli tárgyalás újból történő megnyitását. Hivatkozott a kézbesítési vélelem megdöntése iránt előterjesztett kérelmére. Állítása szerint a . számú ítélet részére újra kézbesítésre került, amelyet ..napján vett át és ennek ismeretében terjesztette elő a ... napján postai úton megküldött fellebbezését. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes által előadottak nem adnak alapot a tárgyalás újból történő megnyitására. Utal a másodfokú bíróság arra, hogy az elsőfokú bíróság ... számú végzésével hívta fel az alperest annak előadására, hogy az ítélet megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezt követően terjesztette elő az alperes ... szám alatti fellebbezés indokolása elnevezésű beadványát. A kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelemről az elsőfokú bíróság határoz.

Az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott széles körű bizonyítási eljárás adatainak az okszerű mérlegelésével a fellebbezéssel érintett tárgykörökben helyesen állapította meg a tényállást, melyre alapítottn a szülői felügyeleti jog gyakorlásának rendezése és a lakáshasználat tárgyában helyes ítéleti döntést hozott.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a felperes keresetének helyt adva a szülői felügyeleti jogok gyakorlására a felperes anyát jogosította fel.

A másodfokú bíróság a fellebbezésre utalással rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróságnak a Pp. 206. § (1) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkörébe tartozik annak a kérdésnek az eldöntése, hogy a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése során mely szempontoknak, körülményeknek tulajdonít nagyobb jelentőséget.

Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta azt, hogy a gyermekek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése miként biztosítható a legkedvezőbben. Helytállóan vizsgálta az objektív körülményeken túl a szubjektív adottságokat, a felek együttélése alatt a szülőknek a gyermekek gondozása körüli tevékenységét, a peres felek személyiségét, nevelési képességét, a gyermekek kötődését. Az elsőfokú bíróság a feleket részletesen személyesen is meghallgatta, tanúkat hallgatott ki, környezettanulmányt, pedagógiai véleményeket, igazságügyi szakértői véleményt és egyéb okirati bizonyítékokat szerzett be. Nem tévedett, amikor aggálytalannak fogadta el az ítélezése alapjául a perben beszerzett ...igazságügyi szakértő által készített pszichológus szakértői véleményt, amelyet a másodfokú bíróság is irányadónak tekintett az ítélezése során. A szakértő a bíróság által feltett kérdésekre válaszolt, a szakértői vélemény terjedelmes és teljes, kiegészítésre nem szorul.

A szakértői vélemény szerint „a peres felek részéről indirekt befolyásolás valószínűsíthető ... mindkét gyermek befolyásolt, megzavart viszonyulást mutatott a szakértői vizsgálattal kapcsolatban és megállapítható, hogy az alperesi környezetben nagyobb valószínűséggel hallanak a másik szülő ellen hangolásra alkalmas, azt célzó megjegyzéseket, de ez vélhetően felperesi környezetben is előfordul olykor” (.számú szakvélemény . oldal). A szakértői vélemény szerint a felperes gyermeknevelési képessége az átlagövezetbe esik, míg az alperes gyermeknevelési képessége ennél gyengébb. Megállapítható az is, hogy mindkét gyermek erősebben és szeretetteljesebben kötődik a felpereshez (.oldal). A szakértői vélemény alapján: „célszerű lehet a gyermekek pszichés állapotát fokozott figyelemmel kísérni, szükség esetén szakember bevonásával segíteni őket abban, hogy a számukra megterhelő helyzetet, amit a szüleik közti ellenségeskedés okoz, könnyebben átvészeljék, amíg az nyugvópontra kerül.” (.oldal). Ezért alaptalanul állítja az alperes a fellebbezésében azt, hogy a gyermekek a pszichológus segítségére nem szorultak rá.

Nem vitásan az elsőfokú bíróság többször is szabályozta ideiglenes intézkedéssel az alperes és a gyermekek közötti kapcsolattartást, de azért, mert a peres felek a kapcsolattartás kérdésében nem tudtak együttműködni. Alaptalanul érvel az alperes azzal is, hogy a felperes arra kényszeríti a gyermekeket, hogy őt a keresztnévén, míg az aktuális élettársát apának szólítsák, mert a gyermekek rajzai alapján megállapítható, hogy az alperest a gyermekek apának nevezik.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság a gyermekek és a felperes szoros, bensőséges szeretetteljes kapcsolatára és ugyancsak helyesen értékelte a felperes részéről nyújtott állandóságot.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a továbbiakban is képes a gyermekek megfelelő gondozására, nevelésére és nincs olyan körülmény, ami indokolná a gyermekek kiemelését a megszokott anyai környezetből. Az elsőfokú bíróság valamennyi peradat szem előtt tartásával helyesen járt el, amikor az általa helyesen felhívott jogszabályhelyek alapján a szülői felügyeleti jogok gyakorlására a felperes anyát jogosította fel, akinél összességében kedvezőbben biztosítható a gyermekek, testi, szellemi és erkölcsi fejlődése.

A fellebbezésre utalással a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy következetes a bírói gyakorlat abban, hogy a gyermekek érdekének szem előtt tartásával kell minden tényezőt értékelni, és egyetlen körülményt sem lehet figyelmen kívül hagyni, ugyanakkor egyetlen körülménynek sem lehet túlzott jelentőséget tulajdonítani. (BH.1980.287., BH2001.479.).

Alaptalanul sérelmezi az alperes a bizonyítási indítványainak elutasítását. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az alperes ... napján előterjesztett bizonyítási indítványait elkésztetten terjesztette elő. Ezért helyesen járt el, amikor azt elutasította.

Miután a gyermekek felett a szülői felügyeleti jogokat a felperes gyakorolja, ezért nincs lehetőség a felperes gyermektartásdíj megfizetésére kötelezésének és a felperest illető kapcsolattartás szabályozásának.

A lakáshasználat tárgyában is alaptalanul érvel az alperes. A peradatok alapján az alperes volt az, aki az osztott lakáshasználat lehetőségétől a felperest elzárta, a zárat lecserélte és peradat van arra is, hogy az alperes a lakást ... élettársával közösen használta, mely tényre figyelemmel nem is volt elvárható a felperes visszaköltözése. Valamennyi peradat együttes mérlegelése alapján helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra jutott, hogy a felperes nem a visszatérés szándéka nélkül költözött el az utolsó házastársi közös lakásból. Utóbb a felperes az elsőfokú eljárásban osztott lakáshasználatra tartott igényt és miután a házastársak közös kiskorú gyermekének lakáshasználatát a házastársi közös lakásban kell biztosítani, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az általa helyesen felhívott jogszabályhelyek alapján az utolsó házastársi közös lakás használatát a felek között megosztotta.

A fellebbezésre utalással a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a lakáshasználat megosztására akkor van lehetőség, ha arra a lakás adottságai (alapterülete, alaprajzi beosztása, helyiségeinek száma és egyéb objektív szempontok) alapján mód nyílik és azt szubjektív ok - valamelyik házastárs felróható magatartása - nem zárja ki. Az új Ptk. fő szabályaként továbbra is irányadó az a bírói gyakorlat, amely szerint a házastársak közös tulajdonában álló lakás használatát a bíróságnak meg kell osztania, ha azt sem objektív, sem szubjektív körülmények nem zárják ki (BH.2010-42-II.).

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a házastársak közös jogcíme, tulajdonjoga alapján használt lakás objektív megoszthatóságára vonatkozóan. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az objektív okokból osztott használatra alkalmas lakás megosztását szubjektív körülmények nem zárják ki, ilyen kizáró körülményt egyik fél sem bizonyított. Az alperes által a fellebbezésében hivatkozott körülmények nem teszik megalapozatlanná az elsőfokú bíróság döntését.

Az elsőfokú bíróság a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és lakáshasználat tárgyában az ítéletét kellően megindokolta, okfejtését a másodfokú bíróság minden tekintetben osztja.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a pernyertesség arányában az alperest kötelezte a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a felperes javára 300.000 Ft perköltség valamint az állam által előlegezett szakértői költség megfizetésére. Az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összege igazodik a jogi képviselő által kifejtett ügyvédi munkához, a pertárgyértékhez, a tárgyalások és beadványok számához, a felperes által előlegezett költségek összegéhez. A másodfokú bíróság nem osztotta az alperes érvelését a vagyoni kérdésekben való megállapodás jelentőségéről a perköltség megállítása során, mert jelen eljárásban az elsőfokú bíróság a közös vagyon megosztásáról nem döntött.

Utal a másodfokú bíróság arra, hogy a Pp. 290.§ (4) bekezdése alapján a bíróság a házassági bontóperben a perköltség viseléséről a pernyertességtől függetlenül az összes körülmények mérlegelése alapján határoz.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy tévedett az elsőfokú bíróság az illeték összegét illetően, amikor a gyermektartásdíj tárgyában 30.000 - 30.000 Ft összegű gyermektartásdíj alapján vette figyelembe az illetékalapot. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§ (1) bekezdése szerint a polgári eljárásban az illeték alapja - ha törvény másként nem rendelkezik - az eljárás tárgyának az

eljárás megindításakor fennálló értéke, jogorvoslati eljárásban pedig a vitássá tett követelés vagy követelésrész értéke. A felperes az eljárás megindításakor gyermekenként havi 60.000 Ft összegű tartásdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a havi 30.000-30.000 Ft tartásdíj után számolta az illetékalapot. A házassági bontóperben érvényesített tárgyi költségfeljegyzési jogos kereseti kérelmek illetékének viseléséről szóló 3/2008. (XI.24.) PK vélemény II. pontja értelmében, amennyiben a házasság felbontására nem egyező akaratnyilvánítás alapján kerül sor, a járulékos igények tekintetében az illetéket az Itv. 40. § (1) bekezdésében foglalt általános rendelkezésekre tekintettel kell megfizetni. Ez alól csak a lakáshasználat rendezése iránti igény kivétel, amelyet az illeték törvény a bontás formájára tekintet nélkül mentesít az illeték fizetési kötelezettség alól, míg az egyéb, vagyoni jogi igények esetén úgy, mint a házastársi közös vagyon megosztása, és ide tartozik a tartásdíj iránti igény is, csak a házassági per illetékét meghaladó részt kell megfizetni (Itv. 43. § (1) bekezdése). A felperes a házasság felbontása iránti keresettel együtt kérte a gyermektartásdíj megállapítását. Mindebből következően a szülői felügyelet tárgyában felmerült 21.000 Ft kereseti illetéken túl a gyermektartásdíj tárgyában 1.440.000 Ft (2x60.000 Ft egy évi érték) illetékalap után a 6% illeték: 86.400 Ft, és miután csak a házassági per 30.000 Ft illetékét meghaladó részt kell fizetni, ezért a 43.200 Ft helyett helyesen 56.400 Ft illeték vehető figyelembe, összesen a 64.200 Ft helyett helyesen 77.400 Ft a feljegyzett illeték. Mindebből következően a felperes a gyermektartásdíj tárgyában 21.840 Ft, míg az alperes 55.560 (34.560 Ft gyermektartásdíj illeték és 21.000 Ft szülői felügyelet illeték) megfizetésére köteles.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján - helyes indokaira utalással - helybenhagyta, azzal, hogy a Pp. 253.§ (3) bekezdése alkalmazásával a felperes által fizetendő feljegyzett kereseti illeték helyesen 21.840 Ft, míg az alperes által fizetendő feljegyzett kereseti illeték helyesen 55.560 Ft.

Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a másodfokú bíróság őt kötelezte a felperes javára a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárás költségeinek a megfizetésére. Az alperes a másodfokú eljárásban személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a fellebbezésével az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§ (1) és (2) bekezdése alapján felmerült 39.000 Ft illetéket az állam viseli a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján.

..... napján

dr. Fehérné dr. Gaál Tünde s.k.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Rác Erika Hajnalka s.k.
törvényszéki bíró, előadó

dr. Tömböly Gabriella s.k.
törvényszéki bíró, szavazó